

GYÖRFFY ZOLTÁN VERSEI

TÚZTÁNC

I.

A Történelem itt zakatol
Épp az orrom előtt

S ránk köpköd
Vért, füstöt, bánatot

Agyam kap lángot a kínlódástól
Öklendezné egyre csak kifelé
Amit a hangok egyre csak tömnének belé

A történelem meg itt zakatol
Lángoló gőzmozdonyokon

II.

A hadi parázs lassan hűl le

– Valahol van otthonom –

Kezemből kihull a halál
Mely rendet bont
A kéz vetni indul s
Magot ont

Újjászülni és újjászületni
Míg a Nap az égren oson

III.

Lángnyelvek csókolóznak
Ropogva haldokló hasábok fölött

Nótára gyújtana a szél
S pörnyét hordana szét

Leégett tűzfalakon

IV.

(*Szilvia*)

Tűz gyúl

Tűz alszik el

A perc és a földrajzi szélesség a fontos
Meg a hosszúság

És a szemeid fontosak
Igazán mert bennük

Táncolnak a lángok

SZIKLAUGRÁS, LIÁN NÉLKÜL

(Önarckép)

A Vörös Sziklát kellene megkeresni
És lenézni

Repülni mint Ikarosz
És zuhanni

Nap mint nap
Ütemre járva
Munkámat gépiesen végzem

És várom
Mikor hullik ki a csavar

Utána bukfencezem majd
A Szikláról
És ha röptém véget ér
Tenyeremből gurul ki a földre

Az anyaföld megőrzi álmaimat

BENÓTTE A FÜVET A SÁR

Sirató

Félbetört derekú
Távvezeték
Amint karjait
Kinyújtva az ég-
Be kiált
És nem találja álmait

Kiálts fel!

Jajdulj fel!

Körmödszakadtáig kapard a földet
És ne engedd magad elsíratni

Míg a füvet be nem növi a sár. . .

És angyalok és hárfák
És zene és ének
És dal és csend
És nincs tovább. . .

IDILL, ESŐVEL ÉS HÓVAL

Zsuzsi húgomnak

1.

Nem álmodom
Már végtelen felhőrétekről
Hol pásztorok s pipacsok
Egymásba vesznek

Nem álmodom
Már tengerpartról
Melynek forró homokján
Szerelmesek kelnek
– Táncra –

Nem álmodom már

Hisz minden éjjel
Letaglóz a csillagtalan ég

2.

Nincsen több lépés
A következő vagy ugrás
Vagy hátraarc

Várok még

Talán egy szóra
Talán egy jelre
Talán

Semmire

Belehaltam rég
A hóval kavargó esőbe

Hulló cseppjei múlt perceim voltak

És lesznek mindörökké
Míg
Várok

3.

Látod
Én sem vagyok különb
A virradatnál

Én is tudom
Hogy eljön az alkony
S csak szürkületig harcolok

Látod én sem vagyok különb
S ha fegyverek dörögnek
Éjszakánként
Furulyaszóval próbálom
Elringatni a gyermeket

Mely bennem felriadt
És sír keservesen

Látod
Hiába az álmok

4.

Én nem álmodom már
Új álmokról

Igaz néha feltámad
Bennem még a szél

De már nem vihar
S lecsitul
Hamar

JÁTÉKVERS

Dominókat állítok sorba
Dominókat döntök a porba

1992. febr. 14–ápr. 22.